

Eu sunt mic

Simona H.

Eu sunt mic ,dar bine știu,
Că în inimioara mea,
Dumnezeu a ocupat
Locul cel mai important.

La fel ca pasărea voioasă
Cu-a ei ciripit duios
Îl laud și eu neîncetat
Pe-al meu stăpân, Isus Cristos.

Așa cum floarea din câmpie
Petalele la cer le-nalță
Înalț și eu mâinile mele
Spre Tine, Împăratul slavei.

Chiar dacă eu sunt mic acum
Și multe am de învățat
Un lucru știu, și-l prețuiesc
Tu mă iubești neîncetat.

„Mame în rugăciune”

„Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”

Evrei 11:1

Cuprins:

03 Merită să crezi?

05 Debora

06 Interviu cu

Mia Crișan

08 Avraam și Sara -

O familie a credinței

09 Orientarea copilului către
Dumnezeu

Mulțumim celor care au colaborat la realizarea acestui număr. Doar împreună cu voi acest Buletin informativ poate exista.

Cu multă bucurie așteptăm experiențe cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor buletinului informativ „Mame în rugăciune” trimite-ne scrierile tale pe adresa simona.homosdean@yahoo.at sau 0676 9527345 -Dorina Z.

„Sunt o soră care face parte dintr-un grup de rugăciune, de mai mulți ani... Dumnezeu are nevoie de aportul nostru ca și surori în Lucrarea Sa și cred că ceea ce ni se potrivește cel mai bine nouă surorilor, este rugăciunea și chiar rugăciunea de mijlocire. În supunere față de soții noștri și în smerenie față de Domnul suntem chemate dragi surori, să ne punem în spărtură pentru casele noastre, pentru copiii noștri și pentru Biserică. Sigur, trebuie să fim femeia din Proverbe 31, dar pe lângă aceasta trebuie să fim femeia care se roagă, femeia care mijlocește, femeia care-și face timp pentru lucrările Domnului. Vreau să vă spun o experiență din viața mea. Eram într-un grup de mijlocire și munceam foarte mult în fabrică, multe ore și mă rugam cel mai mult la muncă sau în autobuz. Nu eram mulțumită și am zis „pentru lucrarea de mijlocire trebuie să fie surori și frați care au mai mult timp liber”. Și așa, într-o dimineață, în autobuz, tot mă gândeam să mă las de grup, că nu sunt bună, că nu mă rog îndeajuns, eram supărată pentru că mie îmi place rugăciunea, mă vedeam cea mai slabă din grup.

Cu gândul acesta în minte am început munca, lucram într-o țară străină. S-a apropiat o colegă de mine și mi-a zis: „Știi că tu ești cea mai bună aici între noi?”

Prin Duhul am simțit că Domnul îmi vorbește și-au început să-mi curgă lacrimile (nu eram eu cea mai bună dintre ele) dar știam că Domnul îmi spune că sunt bună să-mi continui rugăciunea de mijlocire. Prin mila și îndurarea Domnului, fac parte din acest grup de mijlocire și îi mulțumesc Domnului că mi-a ascultat multe rugăciuni! Slăvit să fie Domnul! Ca să mă verific, am întreat-o pe colega mea după un timp dacă își amintește de complimentul care mi l-a făcut în dimineața aceea. Nu-și mai amintea pentru că nu vorbea ea, ci Domnul a pus acele cuvinte în gura ei. Deci, Domnul ne cheamă în lucrarea Lui chiar și atunci când avem mai puțin timp liber. El ne vrea tot timpul să fim lucrătoare împreună cu El!

Maria R., Spania

Urăm „La mulți ani!” în umblarea lor cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere:

Duminică, 23 Septembrie - Cuta Ciui
Luni, 24 Septembrie - Adina Bob
Marți, 25 Septembrie - Simona Homoșdean
Vineri, 28 Septembrie - Daniela Petrean
Duminică, 30 Septembrie - Rodica Nicolicea

Luni, 8 Octombrie - Liliana Temeș

Să ne rugăm pentru:

...lucrarea cu surorile. Dumnezeu să lase har, călăuzire, binecuvântare ca tot ce se va face să fie făcut spre Slava Numelui Său.

...sora Claudia Suci - misionară în Indonezia. Să ne unim în rugăciune, în fiecare zi de miercuri, ca Dumnezeu să o poarte pe brațul Său puternic și ungera Lui divină să o însoțească pretutindeni.

...copiii bisericii - Dumnezeu să-i binecuvinteze cu multă înțelepciune să înțeleagă planul Domnului în viața lor.

„ Tot ce veți cere cu credință,
prin rugăciune, veți primi.”

Matei 21:22

Anunțuri:

...19.10.2018 este data următoarei întâlniri. Până atunci Domnul să ne poarte de grijă și să ne întărească ca oriunde ne vom afla să ducem cu noi și prezența Celui Prea Înalt.

„ Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos.”

Efeseni 5:20

Fii o binecuvântare pentru cei din jurul tău

Suntem recunoscătoare și mulțumitoare lui Dumnezeu pentru că ne-a ajutat și anul acesta să ne implicăm financiar pentru ca, copiii îngrijiți de sora Mia Crișan să poată participa la tabăra organizată de biserica locală. Ea ne relatează o scurtă mărturie despre beneficiilor taberelor creștine:

„Taberele sunt un timp extraordinar în care poți petrece cu copiii. Timp de 6 zile îi ai în mâna ta, 24 de ore din 24 în care să-i hrănești, să-i înveți, să observi în viața lor ce-i de corectat, să pui valori în ei. Este extraordinar! Și vara aceasta am fost în tabără cu copiii și ne-am bucurat tare mult să auzim impresiile părinților despre copii. Ne spunea o mamă care a avut copilul la noi în tabără, ei sunt ortodoksi: „Când copilul meu a venit acasă a trebuit să-i caut pe YouTube cântările care s-au cântat la tabără, să stau să ascult povestirile din Biblie. Așa că noi în fiecare seară trebuie să cântăm cântările din tabără.” Și ne-am bucurat că prin copii, Cuvântul lui Dumnezeu ajunge în casele părinților și inimile lor. Păstrăm legătura cu părinții și ne bucurăm ori de câte ori avem ocazia să ne întâlnim cu ei și să-i întrebăm despre copii. O nemulțumire a copiilor a fost că tabăra e prea scurtă, nu-i destul 6 zile, vrem 2-3 săptămâni de tabără, și aceasta ne-a impresionat că noi de obicei confiscăm telefoanele. Ei timp de o săptămână au dreptul să sune o dată de două ori părinții, deci nu au telefoanele cu ei, programul este foarte încărcat, este foarte bine structurat și totuși ei vor mai multe săptămâni în tabără. Ne-am bucurat și anul acesta tare mult iar copiii noștri au fost impresionați cum copii români au acceptat în grupele mici să lucreze cu ei ca și cu copii normali, chiar dacă erau mai stângaci și nu știau să scrie așa de repede ca ceilalți. Uneori se supărau că ei nu pot să facă așa de repede, dar ceilalți copii îi ajutau, așa că s-au simțit bine, au învățat foarte multe lucruri, au învățat foarte mult din Cuvântul lui Dumnezeu. În fiecare zi erau așa de mulțumitori că ei sunt în tabără „domnule pastor, doamna Mia ce bine că m-ați primit în tabără. Cum să vă mulțumesc că am putut și eu să fiu în tabăra asta.” Să știți că tabăra costă. Și anul acesta ca și anii trecuți, suntem tare mulțumitori surorilor de la Linz, grupului de surori și grupului „mame în rugăciune” care au dăruit cu generozitate pentru acești copii ca ei să poată ajunge în tabără. Lucrarea se face împreună, de aceea mulțumim din suflet tuturor celor ce au dăruit, tuturor celor care încă aveți pe inimă să dăruiați pentru copii săraci pentru ca și ei să aibă un timp special, să poată avea o viață ca și ceilalți copii. Domnul să fie glorificat în tot ce facem!

MERITĂ SĂ CREZI?

„Acum, dar, rămân acestea trei: CREDINȚA, nădejdea și dragostea...” (1 Corinteni 13:13)

Un îndemn la îmbărbătare transmis de Pavel corintenilor, dar care este valabil și pentru noi astăzi: mereu trebuie să păstrăm în suflet credința în Salvatorul nostru bun și iubitor, nădejdea în împlinirea promisiunilor Sale și dragostea manifestată practic în trăirea spre slava Lui, în mijlocul oamenilor. Cea mai mare dintre ele este dragostea, dar prima menționată în textul Scripturii și cea care ar trebui să păstreze o mare importanță, este **CREDINȚA!**

Ce presupune credința? „O încredere neclintită în lucrurile, care nu se văd” (Evrei 11:1), o pace lăuntrică venită din siguranța că este Unul, care veghează asupra vieții mele, care mă iubește nespun, care îmi vrea binele și care mi-a așezat înaintea o viață frumoasă în care să umblu, dacă stau în ascultare și dacă îi predau Lui controlul.

Cum să-i predau lui Dumnezeu controlul asupra inimii mele, asupra gândurilor mele? În aceasta constă întreaga luptă împotriva vrăjmașului: când lumea îmi pune înaintea teamă, eu să cred că Domnul pregătește pentru mine bucuria; când din lume vin săgeți de îngrijorare, eu să cred că El îmi dă pacea, care întrece orice pricepere; când gălăgia lumii mă face să mă simt singură, eu să ascult susurul blând al Duhului Sfânt, care-mi spune că El e cu mine prin orice furtuni sau vreme bună; când cel rău amenință cu moartea, sub orice formă ar veni ea, eu să cred că Isus este Viața din belșug!

Căci „ceea ce câștigă biruință asupra lumii este credința noastră” (1 Ioan 5:4b), dar numai dacă o păstrăm vie în sufletele noastre... Este un câștig pentru noi să nu încetăm să credem în Dumnezeul nostru viu, real și personal, care se implică în toate detaliile vieții noastre, să nu încetăm să ne lăsăm pe brațul Lui întocmai ca un copil, care are încredere deplină în știința, puterea, ajutorul și însoțirea tatălui lui.

Dumnezeu ne-a promis că totul este posibil „celui ce crede” (Marcu 9:23), că orice lucru vom cere în rugăciune, prin credință îl vom primi (Marcu 11:24), că cei ce cred sunt făcuți copii ai lui Dumnezeu (Ioan 1:12), că vor primi în dar viața veșnică (Ioan 5:24), dar și hrană pentru sufletele flămânde și însetate după Dumnezeu (Ioan 6:35). Condiția unei vieți de belșug spiritual și sufletesc, și nu numai, este aceea de A CREDE! Iar credința adevărată este însoțită de fapte (Iacov 2:17) și este împletită cu nădejdea și cu dragostea, și toate împreună desenează portretul celui care se pregătește zilnic de întâlnirea cu Domnul. Și nu e un efort prea mare, și nu este o sarcină imposibilă... Totul începe cu **HOTĂRĂREA** de A CREDE NUMAI... Merită oare?

Andreea H.

Trăind prin credință

Ce este credința biblică ce mântuiește?

Autorul manualului „Umblarea cu Hristos” în lecția 6 ne ajută să înțelegem definiția credinței în Dumnezeu. Credința biblică, a fost definită ca „atitudinea cu care un om renunță la toată încrederea sa în propriile eforturi pentru a obține mântuire...”. Este atitudinea de încredere totală în Hristos, de a te baza doar pe El pentru tot ce înseamnă mântuire.

În cine ne încredem?

Credința verticală este credința care se concentrează pe persoana potrivită – Dumnezeuul atotputernic. Creștinul este chemat să creadă în Dumnezeu și în Cuvântul Său. Isus dorește să avem credința unui copil (Matei 18:3).

Ce nu este credința?

O abordare greșită din ziua de azi, confundă credința cu gândirea pozitivă. Se mai folosește cuvântul „credință” ca un sinonim pentru ceva ce nu are dovezi, de fapt credința noastră se bazează puternic pe dovezi (1 Corinteni 15).

Cum creștem în credință?

Învățând să ne încredem în Dumnezeu, amintindu-ne cum ne-a sprijinit în trecut, concentrându-ne pe adevărurile Scripturii.

Plan de citire a Bibliei

22 Septembrie	Zaharia 9 - 14
23 Septembrie	Maleahi
24 Septembrie	Matei 1 - 2
25 Septembrie	Matei 3 - 4
26 Septembrie	Matei 5 - 7
27 Septembrie	Matei 8 - 9
28 Septembrie	Matei 10 - 11
29 Septembrie	Matei 12 - 13
30 Septembrie	Matei 14 - 15
1 Octombrie	Matei 16 - 17
2 Octombrie	Matei 18 - 19:15
3 Octombrie	Matei 19:16 - 20
4 Octombrie	Matei 21 - 22
5 Octombrie	Matei 23 - 25
6 Octombrie	Matei 26 - 28
7 Octombrie	Marcu 1 - 3
8 Octombrie	Marcu 4 - 6
9 Octombrie	Marcu 7 - 9
10 Octombrie	Marcu 10 - 11
11 Octombrie	Marcu 12 - 13
12 Octombrie	Marcu 14 - 16
13 Octombrie	Luca 1 - 2
14 Octombrie	Luca 3 - 4
15 Octombrie	Luca 5 - 6
16 Octombrie	Luca 7 - 8
17 Octombrie	Luca 9 - 10
18 Octombrie	Luca 11 - 12
19 Octombrie	Luca 13 - 14

Orientarea copilului către Dumnezeu

Copiii sunt o binecuvântare divină pentru părinți. Ei vin de la Dumnezeu, sunt moștenirea spirituală și materială, răsplata și bucuria părinților, darul lui Dumnezeu pentru viitorul familiei. Copiii sunt un „împrumut de la Dumnezeu”. Ei nu sunt ai noștri, ei aparțin lui Dumnezeu.

Părinții au responsabilitatea principală, de a-și ajuta copiii să-L cunoască pe Dumnezeu. Părinților li s-a poruncit mereu să-i crească pe copiii lor, în mustarea și învățătura Domnului. (Efeseni 6:4)

Ca exemplu biblic avem atitudinea Anei, care prin credință l-a dat Domnului pe Samuel de mic copil pentru „toate zilele cât va fi” (1 Samuel 1:28). Putem vedea cum el creștea mereu, fiind plăcut Domnului și oamenilor.

Părinții, care își orientează copiii înspre Dumnezeu, își învață copiii să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, să-l memoreze și să-și plece genunchii la rugăciune, pentru că Dumnezeu ascultă rugăciunea copiilor.

Atenția părinților trebuie să fie îndreptată înspre prioritățile copiilor, și anume nevoia cunoașterii povestirilor și personajelor biblice în locul desenelor oferite de societatea de azi.

„Învăță pe copil calea, pe care trebuie s-o urmeze și când va îmbătrâni, nu se va abate de la ea.” (Proverbe 22:6) Ceea ce vom sădi în inimile lor din fragedă copilărie, aceea va fi temelia vieții, generației care ne va urma.

Acest lucru îl putem vedea clar în viața lui Timotei, un tânăr evlavios, care a fost învățat din Biblie de mama și bunica lui, încă de când era un copil. Cele două femei i-au arătat prin viețile și purtarea lor, cum se aplică învățătura Bibliei, așa cum aflăm din scrisoarea lui Pavel către Timotei (2 Timotei 3:14-15). Crescut după principiile descrise de Solomon, în cartea „Proverbele lui Solomon”, Timotei a devenit un tânăr plin de cunoștință și înțelepciune, având temelia reverenței, a sentimentului de teamă și respect față de Domnul.

Părinții sunt o fereastră, prin care copiii îl pot vedea pe Dumnezeu, un model de aplicare a învățăturii oferite.

Orientarea copiilor înspre Dumnezeu este o răspundere coplesitoare, după cum am văzut. Dumnezeu ne cheamă să ne reînnoim angajamentul, de a ne face datoria față de copiii noștri în fiecare dimineață, când ei se ridică din pat, pentru a începe o nouă zi. Reînnoindu-ne angajamentul, de a ne crește copiii în credință, în Domnul nostru Isus Hristos, noi înșine trebuie să ne călăuzim după învățătura Sa, să ne sprijinim pe El și să-l lăsăm să ne arate, prin pilda Sa, cum să devenim părinți înțelepți și evlavioși. Să ne rugăm ca Dumnezeu să lucreze prin efortul nostru în viețile copiilor noștri, pentru a-i face oameni care-L cunosc și-L slăvesc pe El.

Familia, care trăiește prin credință, este aceea, în care există o relație bună de comunicare între soț și soție și bineînțeles între cei doi și Dumnezeu. Credința adevărată este credința arătată prin fapte.

Prin exemplul biblic oferit de familia lui Avraam, putem vedea, cum strânsa legătură dintre cei doi soți și Dumnezeu duce la o viață de belșug: „...Dumnezeu binecuvântase pe Avraam în orice lucru.” (Genesa 24:1). Avraam și Sara aveau o viață frumoasă, dar și grea, o viață pe ale cărei culmi este vizibilă credința și dragostea față de Dumnezeu și de semeni, o viață binecuvântată, o viață de credință, o viață în care Dumnezeu a fost mereu prezent. O altă trăsătură fundamentală a acestei familii o putem vedea în Genesa 20, unde ni se descoperă viața de rugăciune a lui Avraam. Avraam s-a rugat pentru Abimelec, pentru familia lui, și Domnul l-a ascultat.

Legătura lor strânsă cu Dumnezeu și trăirea prin credință a dus la o viață de familie din belșug, în care exista o bună comunicare și o minunată înțelegere. În Genesa 22 vedem că, Avraam avea o purtare înțeleaptă față de Sara. El a știut să nu pună pe umerii Sarei, mai mult decât putea ea duce, pentru că nici el nu știa exact, cum va fi pe „Muntele unde Domnul va purta de grijă”, acolo unde, Avraam a pornit să-l aducă jertfă pe singurul lui fiu, Isaac. La rândul ei Sara, avea o atitudine de reverență față de Dumnezeu și respect față de soțul ei. Ea a dus o viață de credință și de ascultare față de Dumnezeu și față de Avraam, pe care l-a numit „...Domnul meu...”. În Genesa 15, ni se relatează, că Sara avea respect față de Avraam și o poziție de evlavie înaintea Domnului, printr-un duh blând și liniștit.

Ca orice familie și Avraam și Sara, au trecut prin momente grele și prin insuccese, dar au știut să aducă povara înaintea Domnului, cerând ajutor din partea lui Dumnezeu, care i-a ascultat și îmbărbătat de fiecare dată. Ei au știut că fiecare nereușită a vieții testează încrederea și definește caracterul, rămânând neclintiți în mijlocul multor furtuni, împotriviri și încercări, ceea ce a dus la o cunoștere mai profundă a Celui ce i-a creat și chemat încă din tinerețe.

Viața de credință a lui Avraam și Sara își are originea în ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu, iar dependența lor față de Cel Preaînalt le-a adus biruința finală: au primit un loc în Împărăția lui Dumnezeu. Acesta este destinul celor ce depind întotdeauna de El.

Numai dacă Îl veți avea pe Dumnezeu la cârma familiei voastre, veți putea avea o viață de familie, în care veți gusta în fiecare zi din bunătatea Lui.

Simona H.

Pe paginile Sfintei Scripturi, găsim multe ilustrații frumoase despre femei credincioase, despre importanța și rolul lor în planul lui Dumnezeu. Multe femei din Biblie pot fi luate ca și model de credință, înțelepciune și ascultare de Dumnezeu, vrednic de urmat.

Femeia, care a condus o națiune prin credință, este Debora. Ea și-a înțeles rolul și își asumă poziția în planul lui Dumnezeu, pentru ea și poporul Lui (Judecători 5:6-9).

Debora a fost o sabie a dreptății, a adevărului și a credinței în Dumnezeu, datorită capacității profetice și autorității de judecător primite din partea lui Dumnezeu.

Debora a fost al patrulea judecător al evreilor după moartea lui Iosua. Ea a fost aleasă de Dumnezeu în slujba de proroc. Copiii lui Israel se suiau la muntele Efraim, ca să fie judecați de ea.

Debora a fost o femeie credincioasă Domnului, stând la dispoziția Lui în orice moment, înțelegându-și slujba și datoria, care i-a fost încredințată.

Când a izbucnit războiul împotriva canaaniților, Domnul i-a descoperit voia Lui, chemându-l pe Barac și transmitând mesajul de biruință. (Judecători 4:6-7)

Barac a considerat-o superioară, în ceea ce privește credința și curajul ei, cerându-i să vină cu el în lupta cu canaaniții. După biruința câștigată în războiul cu canaaniții, Debora a cântat o cântare de laudă, lăudându-L pe Dumnezeu pentru eliberarea Israelului.

Viața Deborei a strălucit în toată puterea sa. Solomon spunea, atunci când descria o astfel de viață: „Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.”

Debora este una dintre cele mai remarcabile femei ale istoriei Bibliei, datorită capacității ei de conducere și a caracterului, cu care a fost înzestrată de Dumnezeu. Prioritățile ei nu erau realizările ei, ci secretul vieții ei era Dumnezeu, care avea controlul deplin al vieții sale.

Debora și-a înțeles rolul și locul. Tu, azi, poți fi o „Debora” în familia ta.

Fii ceea ce Dumnezeu te-a creat să fii!

Fii într-o relație reală cu El!

Înaintează prin credință, iar El nu-ți va rămâne dator!!

Liliana T.

Interviu cu

Mia Crișan

realizat de Dorina Z.

Dragă Mia, noi ne cunoaștem de câțiva ani, aș vrea să te cunosc și cititoarele noastre așa că te rog povestește-ne despre tine, despre obiectivele și visele pe care le-ai avut în tinerețea ta, în legătură cu ceea ce va urma să faci. Cum au influențat circumstanțele în care ai trăit realizarea acestor vise?

„Mă numesc Mia Crișan, am copilărit în satul Chirchiriș, județul Bihor, am făcut parte dintr-o Biserică dinamică, cu mulți copii și tineri. De mici copii am fost îndemnați că noi trebuie să slujim în biserică cu versete memorate, cu cântări, cântând la instrumente dar și făcând misiune în bisericile din satele vecine. La 14 ani am decis să îl urmez pe Domnul Isus, când m-am și botezat. În toamna aceluiaș an, am plecat la Arad urmând să studiez liceul sanitar. Am frecventat bisericile Șegher și Golgota unde am întâlnit un grup mare de tineri veniți din toată țara și dornici ca și mine să slujim pe Domnul din toată inima. Așa că în timpul săptămânii, în fiecare zi de miercuri ne întâlneam în grup de casă pentru rugăciune și studierea Bibliei. Apoi, joia dupămasă eram prezenți la azilul de bătrâni, unde duceam dulciuri și împărtășeam Cuvântul lui Dumnezeu cu acești oameni singuri și triști. Eram o rază de soare și de bucurie pentru ei de fiecare dată când îi vizitam. Duminica dimineața de regulă mergeam în misiune în bisericile din jurul Aradului. În tot acest timp, Dumnezeu mi-a scos în cale oameni de la care să învăț multe lucruri și care m-au îndemnat la slujire. După ce am terminat liceul sanitar în Arad, am primit repartiție la Spitalul de recuperare Neuromotorie din Dezna, județul Arad. Ca tânără, venită din Arad cu multă energie și entuziasm am adunat tineri din toată zona Deznei și am inițiat lucrarea cu tineri. La aceste întâlniri l-am cunoscut pe Florin, cel pe care Dumnezeu l-a pregătit pentru mine ca să-mi devină soț. În toamna anului 1984 ne-am căsătorit. Interesant este că Dumnezeu a pus în amândoi dorința de a lucra cu copiii și tinerii, lucrare pe care o facem până în ziua de azi.

Când Dumnezeu te pune în lucrare, niciodată nu te lasă singur. Au fost oameni care au auzit de lucrarea pe care o facem și au venit de la sute de kilometri pentru a ne instrui și încuraja, ne-au adus materiale pentru a face lucrarea. Domnul să fie lăudat în toate! Amin.”

Ce te-a determinat să aduci la tine acasă copiii străzii, să le slujești ca o mamă oferindu-le o mâncare caldă, îmbrăcăminte și totodată i-ai motivat și învățat despre dragostea lui Dumnezeu prin purtarea ta?

„Totul a început cu 4 ani în urmă. În orașelul nostru Sebiș sunt câteva magazine și de câte ori mergeam în centru vedeam copii stând pe scările magazinului, îmbrăcați sumar, chiar și iarna, murdari și cerșind un leu pentru a-și cumpăra un corn. Am început să vorbim cu ei și să-i întrebăm cine sunt, unde locuiesc și spre mirarea noastră am aflat că locuiau la două străzi de noi, vizavi de cimitir.

De obicei lângă cimitir locuiesc cei mai săraci oameni. I-am căutat acasă și când am văzut condițiile mizerabile în care stau, ne-am înspăimântat, gândindu-ne că noi am putea fi în locul lor. Copiii nu frecventau școala așa că am cerut permisiunea părinților să-i înscriem la școală, părinții fiind analfabeți, dar ce să facem cu ei dacă nu vor putea învăța, așa că Domnul mi-a vorbit să ne deschidem și casa noastră pentru acești copii. După ce i-am înscris la școală primul lucru a fost să îi curățăm de păduchi, le-am cumpărat haine și ghiozdane, caiete, papuci, și i-am trimis la școală. Le-am promis că dacă ei vor merge la școală în fiecare zi vor putea veni la noi acasă și le vom da să mănânce, așa că ei când vin de la școală, vin la noi, îi așteptăm cu o mâncare caldă și îi ajutăm la teme. Dar interesul nostru cel mai mare a fost pentru sufletele lor. Ei nu cunosc nimic despre Dumnezeu. Avem un timp special în fiecare săptămână când îi învățăm cum să se roage, îi învățăm lucrurile elementare de a nu fura, de a nu înjura, de a nu minți și de a fi corecți. Vecinii noștri și multe persoane ne judecau și încă ne judecă, de ce primim țigani în casă. Dar, Domnul ne-a deschis inima pentru ei așa că după 4 ani de când lucrăm cu ei am văzut mari schimbări în viața lor. Nu se așează la masă ca înainte să nu se roage, să mulțumească Domnului, se roagă pentru cei bolnavi din casa lor sau dintre colegii lor. Chiar și oamenii de la magazine, vânzători ne spun că nu mai fură, se comportă diferit, profesorii la școală ne spun asta și mai mult, una dintre fetițe care era mai mare, mergea acasă, spunea din Cuvântul lui Dumnezeu ce învăța la noi, versete, cântări, îndemna părinții să meargă la biserică și această familie s-a botezat și ne bucurăm să-i vedem că merg duminică de duminică la biserică. Lucrăm la aceasta, vrem să ne dedicăm mai mult pentru ei și pentru cei săraci. Domnul să fie slăvit că ne-a dat această oportunitate și împreună cu oameni care simt cu această lucrare, putem să facem lucrarea lui Dumnezeu. Fie slăvit Domnul în toate! Amin.”

După ani de experiență în lucrarea cu copiii, slujind cu multă dragoste și dăruire împreună cu soțul tău celor mai neînsemnați dintre oameni, ai putea să ne spui la vârsta ta de 57 de ani, care este scopul vieții tale? Ce ne-ai spune?

„Scopul vieții mele este să folosesc orice ocazie în a evangheliza, a încuraja pe cei care au nevoie, a ajuta la ridicarea altora, prin ucenicizare și de asemenea îngrijind de nevoile lor materiale. După 32 de ani de experiență în lucrarea cu copiii, tinerii și săracii, care de multe ori nimeni nu-i bagă în seamă, vreau să vă spun că este o lucrare cu investiții pe termen lung. Uneori, rezultatele se văd imediat pentru că, copiii sunt ușor de modelat și de învățat, alteori rezultatele se văd peste ani. În al doilea rând, e o lucrare puțin apreciată de oameni și poate nu va fi răsplătită niciodată, dar potrivit cu Psalmul 21:1-3 Dumnezeu promite mari răsplătiri pentru cei ce îngrijesc de săraci. Cineva spunea „Când te îngrijești de nevoile altora, Dumnezeu promite că se va îngriji de nevoile tale.” Noi, ca familie, am experimentat acest lucru de multe ori. Dumnezeu ne-a dat nouă femeilor o capacitate extraordinară de a iubi, îngriji, învăța și sluji. Trebuie dar să avem grijă cum folosim aceste valori ce Dumnezeu le-a pus în noi. Căci pe lângă familia ce Dumnezeu ne-a dat-o s-o slujim, totdeauna va fi lângă tine o văduvă, un orfan, un sărac, un om care are nevoie de ajutorul tău și îi poți să fi de folos. Dăruiește-te și fii aproape de cel ce e în nevoie și Dumnezeu te va binecuvânta din plin.”